

**ЕСЕ НА ТЕМУ:
«РОЗДУМИ ПРО АКАДЕМІЧНУ ДОБРОЧЕСНІСТЬ»**

**Підготувала: студентка 2-го курсу
навчально-наукового інституту цивільного захисту
групи ЦЗс-24-3**

**Лехман Дарина Володимирівна
НК – Кришталь Аліна Олександрівна**

Протягом навчання майже кожний студент неодноразово постає перед вибором, який визначає, як він ставиться до знань та відповідальності за власний результат. Спочатку це може здатися як дрібна проблема: вирішити завдання чи поборотися за кращу оцінку. Однак саме з таких на перший погляд звичних випадків поступово складається цілісне ставлення людини до навчання, роботи та до самої себе як людини. Коли я почала думати над цією темою, то спочатку здавалося – ну що там писати? І так ясно: списувати погано, плагіат не можна. Але чим більше думаю, тим краще розумію, що річ не в заборонах. Річ у тому, як академічна доброчесність впливає на тебе самого. Якщо чесно, я раніше не дуже звертала на це увагу, а от зараз, коли треба було написати це есе, я перечитала багато різних матеріалів і зробила для себе кілька важливих речей.

На мій погляд, академічна доброчесність безпосередньо впливає на становлення майбутнього фахівця. Професія вимагає не лише теоретичних знань, а й високого рівня відповідальності, чесності та поваги до майбутньої професійної діяльності. Особа, яка в процесі навчання звикає до відповідальності, чесності та поваги до професійних норм, у подальшому так само матиме відповідальне ставлення до своєї професійної діяльності. Оце, мені здається, найголовніше. Бо часто буває так: студент списує на іспиті, думає «та це ж просто іспит, потім не знадобиться». А потім приходиться на роботу, а там треба приймати серйозне рішення. І він звик шукати легкі шляхи. І тут або помилку зробить, або обдурить когось. Тому що звичка залишається. От чому ці речі треба виховувати ще в університеті.

Тепер про інші цінності.. Першою і, можливо, найсуттєвішою цінністю є чесність. Для мене академічна доброчесність – це передусім повага до самої себе. Але чесність чесності різниця, знаєте? Буває така чесність, коли ти боїшся, що тебе піймають. Типу, я не списую, бо якщо піймають – буде погано, виженуть з університету. А буває зовсім інша чесність. Коли ти не списуєш, тому що тобі самій не подобається обманювати. Я от, наприклад, колись списувала на контрольній з математики, в школі ще. Отримала п'ятірку, але

мені було так гірко на душі, що я більше ніколи так не робила. Бо я зрозуміла: я обманула не вчительку, а себе. І потім на наступній темі мені було дуже важко, тому що я не знала простих речей і не змогла розв'язати приклад коло дошки, адже пропустила тему. Чесність – це коли ти думаєш про майбутнє, а не тільки про те, щоб тут і зараз здати. Чесність дозволяє отримати справжні знання, а не лише набрати бали, які можливо ти і не заслуговуєш, от про що я.

Не менш вагомою є довіра. Вона виникає між студентом і викладачем тоді, коли освітній процес базується на відкритості, чесності та взаємній повазі. Викладач довіряє студенту, оцінюючи його знання, а студент довіряє викладачу як наставнику. Така атмосфера сприяє створенню сприятливого навчального середовища, у якому виникає бажання навчатися, ставити питання, обмінюватися ідеями та розвиватися. Отут взагалі цікава річ. Ви колись замислювались, чому викладачі перевіряють наші роботи так ретельно? Тому що хтось колись обманув, і тепер страждають всі. От прямо всі. Тобто один студент списав і тепер викладач дивиться на всіх з підозрою. Це несправедливо, правда? Я от знаю одну дівчину з іншої спеціальності, вона ніколи не списувала, завжди все робила сама. Але якось її викладач звинуватив у плагіаті, тому що в нього вже був негативний досвід з іншими студентами. Їй було дуже прикро. Отак через нечесних людей страждають чесні, і тому, коли я сама поведжуся чесно, я нібито захищаю не тільки себе, а й інших. Щоб викладач не втратив довіру до всіх студентів поспіль. Для мене це був момент, коли я зрозуміла, як важливо бути чесною: це допомагає будувати стосунки без брехні.

До важливих складових академічної доброчесності належать також справедливість і повага. Справедливість означає рівні можливості для всіх студентів і чесне оцінювання результатів. Уявіть двох студентів. Один вчиться тиждень, читає, розбирається, пише сам. Другий за ніч скачує готову роботу або списує. Обидва отримують однакову оцінку. Хіба це справедливо? Першому стає образливо. Він думає: «Навіщо я стараюсь, якщо можна не старатись?». І наступного разу він теж піде легким шляхом. Отак поступово руйнується вся система. А якщо всі будуть грати за правилами – то і результати будуть чесними, і повага один до одного з'явиться. Повага проявляється у визнанні чужої праці, ставленні до чужих думок та до праці викладачів і студентів. Бо коли я роблю роботу сама, я показую, що мені не все одно. Що я хочу навчитись, а не просто отримати бал. Академічна доброчесність важлива саме тому, що вона встановлює однакові правила для всіх, без виключення, а коли ці правила порушуються і за це немає відповідальності, страждає довіра.

Особливе місце посідають відповідальність і мужність. Відповідальність формує серйозне ставлення до навчання і розуміння того, що здобуті сьогодні

знання стануть основою майбутньої професії. От я зараз пишу цей текст, і я можу взяти чиясь думку з інтернету і просто вставити. Але якщо я не поставлю посилання на автора, то виходить, що я ніби сама це придумала. А це неправда. Бо насправді всі наші думки – вони з чогось виростають, з якихось книжок, статей, розмов з викладачами. Мужність необхідна, щоб залишатися чесним навіть тоді, коли це складніше за вибір легшого шляху.

На мій погляд, академічна доброчесність безпосередньо впливає на становлення майбутнього спеціаліста. Професія вимагає не лише теоретичних знань, а й високого рівня відповідальності, чесності та поваги до майбутньої професійної діяльності. Особа, яка в процесі навчання звикає до відповідальності, чесності та поваги до професійних норм, у подальшому так само матиме відповідальне ставлення до своєї професійної діяльності.

Отже, підсумовуючи, хочу сказати так. Академічна доброчесність – це не набір правил, які придумали, щоб мучити студентів. Це про те, ким ти станеш після університету. Якщо ти звикнеш до чесності, відповідальності, поваги до чужої праці – ти будеш хорошим фахівцем. А якщо звикнеш обманювати – будеш поганим. Все просто. Тому я вирішила для себе: краще зробити менше, але чесно, ніж багато, але обманом. Бо совість – вона завжди з тобою, від неї не сховаєшся.